

देवैरपि दुरन्वया अन्वेतुमनुगंतुमशक्या त्वज्ज्ञानपरिच्छेदोदेवानामप्यशक्यइतिभावः ॥ अनेनेश्वरतासूचिता तथापि शोकेनांतर्हितमिव ते ज्ञानं संबोधयामि बोधयामीवा ॥ १८ ॥ दिव्यं देवोचितं मानुषं मनुष्योचितं ॥ एवमुभयविधपसक्रमाश्रयत्वमात्मनोवेक्ष्य तत्राद्यः परशुरामविषयः ॥ अंत्योरक्षोविषयः एवंच देवोचितपराक्रमस्यायं ना

बुद्धिश्च ते महाप्राज्ञदेवैरपि दुरन्वया ॥ शोकेनाभिप्रसुतं ते ज्ञानं संबोधयाम्यहं ॥ १८ ॥ दिव्यं च मानुषं चैव मात्मनश्च पराक्रमं ॥ इक्ष्वा
कुवृषभावेक्ष्य यतस्वद्विषतां वधे ॥ १९ ॥ किं ते सर्वविनाशेन कृतेन पुरुषर्षभ ॥ तमेव तुरिपुं पापं विज्ञायोद्धर्तुमर्हसि ॥ २० ॥ इत्यार्षे श्री
मद्रा० वा० आर० षट्षष्टितमः सर्गः ॥ ६६ ॥ ॥ ७३ ॥ पूर्वजोऽप्युक्तवाक्यस्तु लक्ष्मणेन सुभाषितं ॥ सारग्राही महासारं प्रतिजग्रा
हराघवः ॥ १ ॥ सनिगृह्य महाबाहुः प्रवृद्धं रोषमात्मनः ॥ अवष्टभ्य धनुश्चित्रं रामो लक्ष्मणमब्रवीत् ॥ २ ॥ किं करिष्याव हे वत्स क्व गच्छा
वलक्ष्मण ॥ केनोपायेन पश्यावः सीतामिह विचिंतय ॥ ३ ॥ तं तथापरितापार्तं लक्ष्मणो वाक्यमब्रवीत् ॥ इदमेव जनस्थानं त्वमन्वेषि
तुमर्हसि ॥ ४ ॥ राक्षसैर्वहुभिः क्रीर्णं नानाद्रुमलतायुतं ॥ संतीह गिरिदुर्गाणि निर्दराः कंदराणि च ॥ ५ ॥ गुहाश्च विविधा घोरानाना मृग
गणाकुलाः ॥ आवासाः किन्नराणां च गंधर्वभवनानि च ॥ ६ ॥ तानियुक्तो मया सार्द्धं समन्वेषितुमर्हसि ॥ त्वद्विधाबुद्धि संपन्ना महात्मा
नो न रर्षभाः ॥ ७ ॥ आपत्सु न प्रकंपते वायुवेगैरिवाचलाः ॥ इत्युक्तस्तद्वनं सर्वविचचारसलक्ष्मणः ॥ ८ ॥

वसरइतिभावः ॥ १९ ॥ कृतेन अनु
ष्ठितेन ॥ २० ॥ इति रामाभि० रा० ति० वा० आर० षट्षष्टितमः सर्गः ॥ ६६ ॥ ॥ ७३ ॥ पूर्वजोऽपि रामः लक्ष्मणेन सुभाषितं तथाभवति तथोक्तवा
क्यस्तद्वाक्यस्य महासारं सयुक्तिकत्वात् सारांशं ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ इह जनस्थाने गिरिगतानि दुर्गाणि गंतुमशक्यदेशाः संतीत्यर्थः ॥ निर्दराः विदीर्णपाषाणाः ॥
॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥